

**SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DOSAR NR.XXXX/2010****DECIZIA CIVILA NR.XXXX
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN XXX.2010
PREȘEDINTE:XXXX
JUDECĂTOR:XXXX
JUDECĂTOR:XXXX
GREFIER.XXXX**

S-a luat în examinare recursul formulat de reclamantul XXXX, împotriva sentinței civile nr. xxxx/2009, pronunțată în dosarul nr.xxxx Tribunalului Xxxx, în contradictoriu cu pârâții - intimați ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE XXXX, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR XXXX și chematul în garanție ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care se constat că s-au depus la dosar prin registratura instanței întâmpinări din partea paratelor intimate și a chematei în garanție, ce au fost comunicate reclamantului - recurent între termene.

Instanța, din oficiu, invocă excepția netimbrării cererii de recurs și retine cauza spre soluționare.

C U R T E A

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la Tribunalul Arad la data

de 12.06.2009, reclamantul Xxxxxa cerut în contradictoriu cu paratele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxxx anularea Deciziei de calcul a taxei de poluare cu nr. 191067/08.12.2008, emisă de pârâta I.; anularea Deciziei nr. xxxx/2009 emisa de pârâta II și obligarea pârâtei I la restituirea taxei de poluare în cuantum de xxxx

lei, actualizată cu dobânda prevăzută de Codul de procedură fiscală, începând cu data plății și până la restituirea efectivă, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a arătat că a plătit suma de xxxx lei reprezentând taxa de poluare pentru autovehicule cu chitanța seria TS xxxx xxxx/2008, în contul bugetului de stat.

Considerând că a plătit o taxă nelegală și nedatorată a formulat o contestație în procedura prealabilă, adresată pârâtei nr. I, înregistrată sub nr. xxxx/2008, în temeiul art. 207 Cod procedură fiscală și a cerut anularea

Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr. xxxx/2008 și restituirea sumei de xxxx lei, achitată, cu motivarea că plata taxei este nelegală în raport cu dispozițiile art. 90 din Tratatul C.E., care a fost respinsă.

Pe fond, a susținut că taxa percepută de către autoritățile române este ilegală și încalcă dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Conform acestor dispoziții „nici un stat membru nu aplică direct sau indirect produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele

care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare. De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție".

A invocat în sprijinul argumentației sale practică judiciară comunitară din care rezultă că, în cazul unui conflict între legea națională și prevederile comunitare, judecătorul național are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al dreptului comunitar pentru aplicarea acestor norme împotriva oricăror dispoziții contrare din legislația națională până a solicita sau aștepta eliminarea acestor dispoziții pe cale legislativă. (Hotărârea în cauză Costa/Enel (1964).

Din punctul de vedere al reclamantului, rostul acestei reglementări comunitare este de a interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone, în condițiile în care, în România nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse în țară și înmatriculate aici.

A criticat politica Statului român aplicată autovehiculelor uzate, susținând că prin instituirea taxei de poluare cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second hand, înmatriculate deja în România și că legiuitorul a influențat alegerea consumatorilor, protejând producția internă de autoturisme, fapt ce rezultă explicit din preambulul O.U.G. nr. 208/2008 și 218/2008.

A invocat inaplicabilitatea prevederilor O.U.G. nr. 50/2008, acestea nefiind intrate în vigoare ca urmare a faptului că prevederile Codului fiscal nu pot fi modificate prin ordonanța de urgență, ci doar prin lege.

A mai arătat că O.U.G. nr. 50/2008 nu a intrat în vigoare în ceea ce privește modificarea Codului fiscal în legătură cu abrogarea art. 214 indice 1 - 214 indice 3 Cod fiscal, susținând că din punctul său de vedere abrogarea acestor texte de lege nu produce efecte juridice mai devreme de 01.01.2009 și că acestea sunt în vigoare, în continuare, deoarece codul fiscal în vigoare nu permite abrogarea lor decât prin lege organică.

În sprijinul acestei idei a mai arătat că O.U.G. nr. 50/2008 a fost emisă cu încălcarea art. 30 alin. 1 litera g) și art. 41 alin. 3 din Legea nr. 24/2000 și art. 115 alin. 4 din Constituția României în condițiile în care măsurile de tehnică legislativă nu permit abrogarea unor acte normative de rang superior, cum sunt legile, prin acte normative de rang inferior, cum sunt ordonanțele de urgență.

De asemenea, a invocat nelegalitatea articolului 6 litera a) din O.U.G. nr. 50/2008 care, potrivit reclamantului generează o dublă impunere și creează o dublă impozitare, introducând capacitatea cilindrică a autoturismului în formula de calculare a taxei pe poluare, în situația în care, O.U.G. nr. 50/2008 definește taxa pe poluare în funcție de emisia de noxe, adică de nivelul de poluare.

A invocat situația particulară a autoturismului său care are o capacitate cilindrică de 2.231 cmc, Euro 4, emisii CO₂ 161 gr/km, raportat la anul de fabricație 2005, pe care a comparat-o cu un autoturism Dacia Logan 1,6 MPI, fabricat în 2005, Euro 4, capacitatea cilindrică de 1598 cmc și emisii de CO₂ de 192 gr/km, pentru care se plătește o taxă de poluare de doar 1090 lei.

Raportat la acest exemplu a concluzionat că taxa achitată în baza formulei de calcul prevăzută de O.U.G. nr. 50/2008 nu reprezintă o taxă de poluare, ci o taxă asupra mijloacelor de transport pe care o plătește de două ori, odată ca impozit anual dar încă odată la prima înmatriculare.

A invocat nelegalitatea art. 4 litera a) din O.U.G. nr. 50/2008, ca urmare a neaplicării directe a reglementărilor comunitare care au prioritate față de dreptul național, invocând că aceste prevederi sunt identice cu cele prevăzute de art. 214 indice 2 din Codul fiscal pe care ordonanța le-a abrogat și le-a înlocuit, arătând că intră în categoria taxelor speciale care se plătesc cu ocazia primei înmatriculari în România.

În drept s-au invocat dispozițiile art. 1 alin. 4 Cod fiscal, art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art. 90 din Tratatul C.E., art. 117, art. 124, art. 205 și art. 207 alin. 4 Cod procedură fiscală, art. 11 alin. 2 și art. 148 alin. 2 și alin. 4 din Constituția României.

Prin întâmpinare, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxx a cerut respingerea acțiunii reclamantului, ca neîntemeiată, invocând pe cale de excepție lipsa calității procesuale pasive a sa.

În motivarea excepției, a arătat că în realitate reclamantul nu contestă nici un act administrativ fiscal, ci contestă o taxă care a fost stabilită printr-un act normativ, sub aspectul legalității sale.

Din punctul de vedere al pârâtei, taxa de poluare reglementată de ordonanța amintită este temeinică, legală și în conformitate cu normele de drept comunitar, această taxă nefiind contestată de către Comisia Europeană sau alt organism comunitar.

Prin întâmpinare pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx a cerut respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată și, în subsidiar, în cazul admiterii acesteia, să se admită cererea de chemare în garanție formulată în contradictoriu cu Ministerul Mediului - Administrația Fondului pentru Mediu.

A susținut că reclamantul este obligat la plata taxei pe poluare, potrivit art. 4 litera a) din O.U.G. nr. 50/2008, deoarece a solicitat în mod voluntar plata acestei taxe care se datorează cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx a formulat o cerere de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu, în calitate de instituție beneficiară, în exclusivitate a taxei de poluare reglementată de O.U.G. nr. 50/2008 și a cerut obligarea acesteia la suportarea tuturor cheltuielilor și a altor consecințe pecuniare ori de altă natură, ce ar cădea în sarcina sa, în cazul admiterii acțiunii de față.

În drept s-au invocat dispozițiile art. 60-63, 112 Cod procedură civilă, art. 1 aliniat 1 din O.U.G. nr. 50/2008 și art. 992 Cod civil.

Prin întâmpinare, chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu a cerut respingerea acțiunii în contencios formulată de reclamant, susținând, în esență, că taxa pe poluare reglementată de O.U.G. nr. 50/2008 respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 din Tratatul C.E., invocând pe cale de excepție inadmisibilitatea acțiunii raportat la dispozițiile art. 9 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ care dă dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, de a introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate, în măsura în care obiectul principal nu îl constituie constatarea neconstituționalității O.U.G. nr. 50/2008 sau a unei dispoziții din această ordonanță.

Din acest motiv, s-a cerut respingerea acțiunii ca inadmisibilă, deoarece nu poate avea ca obiect principal constatarea neconstituționalității unei ordonanțe de guvern.

S-a mai invocat inadmisibilitatea acțiunii față de împrejurarea că reclamantul nu atacă un act administrativ sau vreun răspuns la o plângere prealabilă ori un refuz nejustificat, ci doar restituirea unei sume achitate în prealabil în temeiul legii, cerere care nu poate fi soluționată de instanța de contencios administrativ care este chemată să cenzureze actele administrative emise de autorități publice.

Pe fond, a cerut respingerea acțiunii ca nefondată, pentru următoarele considerente:

Determinarea taxei pe poluare se face pe baza unor criterii obiective -capacitate cilindrică, emisie de poluanți, așadar și în funcție de deprecierea autovehiculului conform coeficienților din Anexa nr. 4.

Pe de altă parte, atâta timp cât taxa pe poluare prevăzută pentru prima înmatriculare a autovehiculului reclamantului este egală cu valoarea reziduală a taxei pentru un autovehicul identic cu cel cumpărat de reclamant și scos din parcul auto național în aceeași zi în care s-a solicitat înmatricularea primului autoturism, rezultă că exigențele stipulate de Tratatul CE. sunt respectate.

A susținut că, chiar Comisia Europeană a recunoscut că taxa de poluare instituită prin O.U.G. nr. 50/2008 corespunde normelor comunitare, astfel că nu pot fi reținute acuzațiile reclamantului potrivit cărora prin instituirea acestor taxe se constituie o discriminare a regimului fiscal și că această taxă contravine dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

Prin sentința civilă nr. xxxx/2009 pronunțată în dosarul nr.xxxx/2009, tribunalul Xxx a respins excepția inadmisibilității acțiunii principale invocată de chemata în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu.

A respins acțiunea principală formulată de reclamantul Xxx în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice Xxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxx, în contencios administrativ, având ca obiect anularea Deciziei de calcul a taxei de poluare nr. xxxx/2008 emisă de pârâta nr. 1; anularea Deciziei nr. xxxx/2009 privind soluționarea contestației formulată de reclamant emisă de pârâta nr. 2; obligarea pârâtului nr. 1 la restituirea taxei de poluare în cuantum de xxxx lei, actualizată cu dobânda prevăzută de Codul de procedură fiscală, începând cu data plății și până la restituirea efectivă.

A respins cererea de chemare în garanție formulată de pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxx în contradictoriu cu chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu pentru despăgubiri, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxx, tribunalul a respins excepția în baza dispozițiilor art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă și a art. 3 alineat 1 litera b) din H.G. nr. 686/2008 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 50/2008, deoarece acest organ fiscal a calculat taxa pe poluare, a încasat-o în contul bugetului de stat și, prin urmare, îi revine obligația de restituire a taxei în eventualitatea admiterii acțiunii.

Excepția inadmisibilității acțiunii principale invocată de chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, în reprezentarea Ministerului Mediului este nefondată, fiind respinsă deoarece are natura juridică a unei excepții de fond raportat la apărările formulate de reclamant, prin care s-a solicitat să se constate nelegalitatea acesteia, raportat la normele comunitare în materie care se aplică prioritar normelor interne reglementate de art. 214 indice 1 - 2 14 indice 3 Cod fiscal și a dispozițiilor O.U.G. nr. 50/2008, dar și a normelor de tehnică legislativă în care se arată că un act normativ cu putere de lege nu poate fi modificat printr-un act normativ inferior, cum este ordonanța de urgență.

Curtea Constituțională nu s-a pronunțat în sensul declarării neconstituționale a O.U.G. nr. 50/2008 privind instituirea taxei pe poluare. Dacă s-ar admite excepția inadmisibilității acțiunii reclamantului aceasta ar echivala cu încălcarea accesului liber

la justiție al acestuia. Legalitatea cererilor formulate de reclamant și nelegalitatea actelor normative cu privire la art. 4 litera a) și art. 6 litera a) din O.U.G. nr. 50/2008.

Autoturismul marca Toyota Avensis, fabricat în anul 2005, având un kilometraj de 90.000 km/bord la data achiziționării lui din Spania, 10.11.2008, a fost achiziționat de către reclamant pentru prețul de xxxx euro, fapt ce rezultă din traducerea, contractului de vânzare - cumpărare și a fost înmatriculat pentru prima dată în Spania la data de xxxx.2006.

Reclamantul a achitat taxa pe poluare pentru prima înmatriculare în România, a autoturismului în sumă de xxxx lei, cu chitanța seria TS xxxx/2008, în contul bugetului de stat.

Decizia de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule este legală, taxa pe poluare fiind stabilită pe baza documentației depusă de petent și a elementelor de calcul prevăzute de O.U.G. nr. 50/2008 și de Normele metodologice de aplicare ale acesteia aprobate prin H.G. nr. 686/2008.

Este de remarcat faptul că reclamantul nu contestă modul de calcul al taxei pe poluare, ci legalitatea taxei, invocând că legiuitorul a introdus în mod nelegal capacitatea cilindrică a autoturismului ca element determinant, în baza art. 6 litera a) din O.U.G. nr. 50/2008, creând aparența unei duble impuneri și a unei duble impozitări.

Este adevărat că în funcție de capacitatea cilindrică a unui autoturism se determină taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută de art. 263 din Codul fiscal, însă această taxă are natura juridică a unui impozit anual care se calculează obligatoriu potrivit codului fiscal.

Taxa pe poluare se plătește o singură dată, cu ocazia primei înmatriculări a unui autoturism second - hand în România și este o taxă care se regăsește și în legislația altor state comunitare, între cele două neexistând identitate și neavând consecința unei duble impozitări.

Taxa pe poluare nu este contrară dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

În speța de față, se impune a se avea în vedere faptul că, Comisia Europeană nu a criticat România pentru că a introdus în legislație taxa pe poluare, ci doar pentru că aceasta prezenta un quantum ridicat, față de nivelul taxei pe poluare din alte state europene.

Guvernul Român și Comisia Europeană au purtat negocieri și au făcut analize pe acest domeniu, fapt dictat de necesitatea adaptării legislației românești la cerințele comunitare, știut fiind că România a fost supusă procedurii de infrigement, tocmai din cauza cuantumului taxei speciale reglementată de art. 214 indice 1 Cod fiscal.

În urma acestor discuții și analize s-a ajuns la un acord între părți, concretizat tocmai în apariția O.U.G. nr. 50/2008, despre care expertul D.GTAXUD, Lina Vatenaitė a menținut în Infograma nr. 5899/26.06.2008 transmisă de Reprezentanța Permanentă a României pe lângă U.E. de la Bruxelles că prevederile proiectului de norme metodologice privind taxa de poluare pentru autovehicule transmis Comisiei Europene la data de 25.06.2008 (formă în care a fost aprobată O.U.G. nr. 50/2008 de către Guvernul României), sunt conforme cu criteriile europene.

Totodată în aceeași infograma s-a menționat faptul că procedura de infrigement împotriva României va fi închisă doar după adoptarea O.U.G. nr. 50/2008 de către Parlamentul României.

Prin urmare, prin adoptarea O.U.G. nr. 50/2008 fără încălcarea principiului neretroactivității legii civile, legiuitorul a creat posibilitatea legală de restituire a părții din taxa de primă înmatriculare, recalculată, prin raportare la taxa de poluare, obligatorie conform O.U.G. nr. 50/2008.

În speța de față, reclamantul a contestat în esență, obligația de a plăti taxa de primă înmatriculare, cât și taxa de poluare, socotindu-le nelegale prin raportare la dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Ârt. 90 paragraful I. din Tratatul CE. interzice statelor membre să instituie taxe interne discriminatorii sau protecționiste prin raportare la bunurile produse sau importate din alt stat membru.

Având în vedere că nu există legislație europeană primară sau secundară care să instituie un anumit model de așezare a taxării autovehiculelor, evaluarea conformității unui act normativ național de taxare a autovehiculelor trebuie efectuată nu prin raportare la un anumit model european de reglementare sau altul ci prin raportare la art. 90 din Tratat precum și la jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Altfel spus, taxarea autovehiculelor trebuie analizată în lumina unor principii generale de drept comunitar precum transparența, neutralitatea fiscală sau taxarea excesivă, criteriile obiective, caracter adecvat și proporțional sau poluatorul plătește.

Curtea Europeană de Justiție a arătat în mod constant că o consecință a dreptului comunitar actual este aceea că Statele membre pot să impună asupra mărfurilor precum autovehiculele un sistem de taxă al cărei quantum crește progresiv în conformitate cu un criteriu obiectiv. (A se vedea Deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene în cauzele 112/84 Humblot c. Directorului serviciilor fiscale, par. 12; Cauza C-132/88 Comisia Comunităților Europene c. Republicii Elene, par. 17).

De asemenea, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a arătat că sunt criterii obiective cele precum capacitatea cilindrică sau clasificarea în funcție de performanțele de mediu (A se vedea Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauzele conexate C-290/05 și 333-05 Mos Nădasdi și Ilona Nemeth, par. 52.)

S-a statuat, de asemenea, că dacă taxa pentru poluarea autovehiculelor este bazată pe elemente precum cilindreea, normele de poluare chimică sau emisiile de dioxid de carbon, este evident că aceste criterii de impunere sunt eminentemente obiective și nu lasă loc unei decizii arbitrare sau neconforme cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Jurisprudența C.J.C.E. a stabilit constant că un sistem de impozitare a autovehiculelor este discriminatoriu față de autovehiculele de ocazie de import atunci când în calculul taxei nu se ia în considerare deprecierea reală a acestui autovehicul de import și, în consecință, i se impune o taxă mai mare decât valoarea reziduală a taxei rămase neamortizată încorporată într-un autovehicul național similar (A se vedea Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauza C-345/93 Nunes Tadeu, par. 20).

În repetate rânduri Curtea Europeană de Justiție a afirmat că statele membre pot impune taxe de înmatriculare asupra autovehiculelor second hand importate, cu condiția că respectivele taxe să respecte dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

Astfel, nici un stat nu trebuie să aplice produselor originare din alte state membre taxe mai mari decât cele care se aplică produselor naționale, similare.

Dintr-o jurisprudență constantă rezultă că art. 90 primul paragraf din Tratatul CE. este încălcat atunci când impozitul aplicat produsului de import și impozitul aplicat produsului național similar, sunt calculate diferit și după metode care conduc la un impozit mai mare produsului de import.

Prin O.U.G. nr. 50/2008 nu se face nici o distincție între produsele naționale și cele provenite din celelalte state U.E., taxa pe poluare plătindu-se pe criterii obiective ca nivelul emisiilor de poluanți, capacitatea cilindrică și vechimea autoturismului.

Cât privește o comparație cu privire la autovehiculele deja existente-în parcul auto național, Curtea s-a pronunțat în sensul că o atare comparație nu este relevantă sub aspectul discriminării fiscale deoarece articolul 90 T.C.E. nu este menit să împiedice un stat membru de a introduce taxe noi sau să schimbe cota sau baza de impunere a unor

taxe deja existente. (A se vedea, Decizia Curții de Justiție a Comunităților Europene în Cauzele conexe C-290/05 și 333-05 Ákos Nadasdi și Hona Nemeth, par. 49).

S-a concluzionat astfel că dacă autovehiculele deja existente în parcul auto național nu sunt și ele supuse noii taxe nu reprezintă o discriminare sub aspectul dreptului european.

Pornind de la aceste principii generale de drept comunitar se impune a stabili dacă adoptarea O.U.G. nr.50/2008 este conformă cu Tratatul precum și cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Potrivit art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr.50/2008, ordonanța de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Așa cum rezultă din preambulul actului normativ, taxa a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Obligația de plată a taxei se naște, conform art. 4 din O.U.G. nr.50/2008 cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România sau la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9.

În speță se susține că dispozițiile O.U.G. nr.50/2008 cu privire la taxa de poluare sunt în contradicție cu dispozițiile art. 25, 28, 90 paragraf 1 din Tratatul privind instituirea Comunității Europene.

Art. 25 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene interzice între statele membre taxele vamale la import și export sau taxele cu efect echivalent, inclusiv cu privire la taxele vamale cu caracter fiscal. Art. 28 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene interzice între statele membre restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent.

Conform art. 90 paragraf 1 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

Problema care trebuie lămurită este aceea de a stabili dacă taxa de poluare este contrară normelor amintite.

Cu privire la natura taxei de poluare C.J.C.E. s-a pronunțat la 05.12.2006 asupra acțiunilor preliminare formulate de Hajdu-Bihar Megyei Birosag și Bacs Kiskun Megyei Birosag în cauzele reunite C-290/2005 Nadasdi și C-333/2005 Nemeth, ocazie cu care a statuat că o taxă care nu este percepută pentru faptul că un autoturism traversează frontiera unui stat membru ci pentru prima înregistrare a autoturismului pe teritoriul aceluși stat membru, în vederea punerii în circulație nu constituie o taxă vamală în sensul art. 25 din tratat ci face parte din sistemul general de impozitare[^] bunurilor și trebuie examinată în lumina art. 90 din Tratatul CE.

În aceste condiții, susținerea reclamantului privind încălcarea art. 25 din Tratat este nefondată întrucât taxa de poluare este datorată pentru punerea în circulație a autovehiculului astfel că nu se poate susține cu temei că este percepută pentru faptul că un autoturism traversează frontiera unui stat membru.

Nici încălcarea art. 28 din Tratat nu poate fi reținută; conform formulei Dassonville impusă în jurisprudența C.J.C.E. sunt măsuri cu efect echivalent nu numai acele măsuri care tratează discriminativ, în mod deschis sau ascuns marfa străină adusă dintr-un alt stat membru dar și acelea care pornind de la conținutul efectiv al textului sunt egal

aplicabile sau au același efect aparent pentru toți, iar la evaluarea acestor măsuri Curtea a stabilit că trebuie avute în vedere efectele potențiale, posibile ale acestora și nu scopul urmărit de acestea. Mai mult, Curtea a conchis că restricționările importului sau exportului sunt permise doar în situația în care în domeniu lipsesc reglementările comunitare, restricțiile sunt necesare pentru asigurarea supravegherii fiscale a corectitudinii în relațiile comerciale, pentru asigurarea protecției consumatorului, pentru protecția valorilor social-culturale naționale dacă reglementările sunt valabile în mod nediscriminatoriu pentru mărfurile din producția internă sau externă.

Atâta timp cât O.U.G. nr.50/2008 nu cuprinde dispoziții privitoare la diferențierea taxei pe criterii ce ar putea fi apreciate drept măsuri cu efect echivalent nu se poate reține încălcarea art.28 din Tratat reținând că legislația națională se aplică deopotrivă bunurilor din producția internă cât și cea externă.

Obiectivul taxei este de protejare a mediului, atât prin modul de utilizare a resurselor constituite cât și prin modul de impunere. De aceea, elementele ce stau la baza acesteia sunt emisiile de noxe și de dioxid de carbon și se poate conchide că criteriile ce stau la baza taxei au un caracter adecvat obiectivului de protejare a mediului, având în vedere ca în calculul cuantumului acesteia sunt importante emisiile de noxe toxice precum și cele de dioxid de carbon iar nu alte criterii precum valoarea de facturare. Prin urmare, întrucât taxa este stabilită în funcție de gradul de poluare și de eficiența energetică, ea are un caracter proporțional fiind stabilită într-un cuantum mai mare pe măsură ce performanțele de mediu scad.

În aceasta privință, actul normativ analizat respectiv O.U.G. nr.50/2008 a fost adus în conformitate cu principiile jurisprudenței europene prin prevederea unei grile de depreciere ce corespunde unor valori reale de pierdere a valorii de piață și care, în plus, pot fi contestate de contribuabil dacă face dovada că autovehiculul său s-a depreciat într-o măsură mai mare decât cea indicată de grila fixă.

În concret, pe baza unor elemente precum rulajul mediu anual, starea tehnică și nivelul de dotare al autovehiculului, contribuabilul poate contesta suma de plată și obține o valoare mai mare a deprecierei. Această posibilitate a contribuabilului asigură ca în toate cazurile, valoarea taxei percepute asupra unui autovehicul second-hand de import nu va depăși valoarea reziduală a taxei existente într-un autovehicul deja înmatriculat.

În ceea ce privește art. 90 din Tratat, trebuie reținut că C.J.C.E. a apreciat cu ocazia soluționării acțiunii preliminare în cauzele reunite C-Z90J2005 Nadasdi și C-33312005 Nemeth că o comparație cu autoturismele second-hand plasate în circulație înainte de intrarea în vigoare a legii privind taxele de înmatriculare (în speță, de poluare) nu este relevantă. În scopul de a asigura neutralitatea impozitării interne prin respectarea regulilor de concurență între autoturismele uzate aflate deja pe piața națională și autoturismele similare importate este necesar să fie comparate efectele taxei pentru vehiculele nou-importate dintr-un alt stat membru decât statul în cauză (în speță Ungaria) cu efectele valorii reziduale a taxei care afectează vehiculele similare înmatriculate deja în statul respectiv (Ungaria) și căroră, pentru acest scop, le-a fost deja aplicată această taxă.

S-a concluzionat că art. 90 par. I din Tratatul CE. trebuie interpretat interzicând o taxă de poluare percepută cu ocazia primei înmatriculări atâta timp cât valoarea taxei, determinată exclusiv prin raportare la caracteristicile tehnice ale autoturismului (tipul motorului, capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării, este calculată fără a se lua în calcul deprecierea autoturismului, de o asemenea manieră încât, atunci când se aplică autoturismelor second hand importate din statele membre, aceasta excede valoarea taxei incluse în valoarea reziduală a unor autoturisme second hand similare care au fost deja înregistrate în statul membru în care sunt importate.

Așa cum rezultă din cuprinsul O.U.G. nr.50/2008 (varianta în vigoare la momentul solicitării înmatriculării autoturismului), actul normativ român respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 paragraful din Tratatul CE.

Astfel, după cum se poate constata, determinarea taxei de poluare se realizează conform art. 6 pe baza unor criterii obiective - (tipul motorului, capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării - luându-se în considerare și deprecierea autoturismului, conform coeficienților descriși în anexa 4 (Cota fixă de reducere prevăzută în anexa nr. 4 este stabilită în funcție de vechimea autovehiculului, de rulajul mediu anual, de starea tehnică și nivelul de dotare al autovehiculului. Cu ocazia calculului taxei vor fi acordate reduceri suplimentare față de cota fixă, în funcție de abaterile de la situația standard a elementelor care au stat la baza stabilirii cotei fixe, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență) astfel că exigențele stipulate de C.J.C.E. cu ocazia soluționării acțiunii preliminare în cauzele reunite 290/2005 Nadasdi și C-333/2005 Nemeth sunt respectate.

Față de aceste împrejurări instanța a reținut că taxa de poluare reglementată de O.U.G. nr.50/2008 (variante în vigoare la momentul solicitării de înmatriculare formulată de reclamant) nu poate fi caracterizată ca fiind contrară art. 90 paragraful 1 din Tratatul CE. și se poate așadar concluziona că O.U.G. nr. 50/2008 respectă exigențele de compatibilitate cu art. 90 parag. 1 din Tratatul Comunității Europene.

Așadar, atâta timp cât taxa de poluare percepută pentru prima înmatriculare se restituie atunci când autoturismul respectiv este scos din parcul auto național, nu se poate pretinde o discriminare față de autoturismele pentru care această taxă nu s-a perceput deoarece existau în parcul auto național la data adoptării actului normativ, atâta timp cât pentru acestea taxa nu a fost plătită și evident nici nu se poate pune problema restituirii ei.

Pentru considerentele prezentate tribunalul a constatat că Decizia de calcul a taxei pe poluare cu nr. 191067/08.12.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Xxx este legală și temeinică, fiind întocmită cu respectarea dispozițiilor art. 4 lit. a) art. 5) din O.U.G. nr. 50/2008 privind instituirea taxei de poluare pentru autovehicule și a dispozițiilor art. 90 din Tratatul CE.

În mod legal pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Xxx a respins contestația reclamantului formulată în procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea contenciosului administrativ, precum și cererea de restituire a taxei pe poluare în sumă de xxx ei, a cărei plată este legală și în concordanță cu practica judiciară comunitară în materie.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen legal reclamantul Xxx solicitând modificarea sentinței recurate și admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată cu cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului se arată că reclamantul a achitat taxa de poluare de xxx lei conform deciziei de calcul nr. xxx/2008 ulterior contestată prin cererea nr. xxx/2008 în temeiul art.207 Cod procedură fiscală, contestație soluționată în sensul respingerii acesteia prin decizia Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxx nr. xxx/xxxx2009.

Recurentul apreciază că taxa de poluare instituită prin O.U.G. nr.50/2008 în modul în care este reglementată diminuează sau este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second - hand deja înmatriculate într-un alt stat membru, cumpărătorii fiind orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second - hand deja înmatriculate în România. Ca urmare a adoptării a O.U.G. nr.218/2008 a devenit evidentă intenția legiuitorului de a influența alegerea consumatorilor câtă vreme a fost înlăturată taxa de poluare pentru autoturismele noi Euro 4 cu capacitate cilindrică mai mică de 2.000 cmc care se înmatriculau pentru prima dată în România în perioada 15.12.2008 - 31.12.2009 astfel încât consumatorii erau direcționați spre un autoturism nou produs în România. Deoarece în România nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele înmatriculate deja ori reînmatriculate în țara noastră dar se percepe o astfel de taxă pentru autoturismele înmatriculate deja în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România se constată o diferență de tratament ce constituie o discriminare a regimului juridic fiscal și contravine dispozițiilor

din Tratatul CE. recurentul invocând în acest sens și jurisprudența Curții de Justiție Europene în cauzele Weigel (2004) și respectiv Costa/Enel (1964).

În drept s-au invocat dispozițiile art.304 pct.9 și art.304 ind.1 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinarea depusă la dosar intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxx a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea hotărârii primei instanțe arătând că la baza adoptării O.U.G. nr.50/2008 se află principiul potrivit căruia „poluatorul plătește” iar faptul că taxa de poluare nu încalcă normele comunitare rezultă din punctul de vedere recent al Comisiei Europene care a propus clasarea plângerii demonstrând astfel ca această taxă este legală și corect percepută.

De asemenea intimata Administrația Fondului pentru Mediu a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat reținându-se în esență faptul că instituirea taxei nu este contestată de către Comisia Europeană care a solicitat doar reșezarea modalității de calcul în sensul armonizării legislației românești cu cea europeană iar Curtea Europeană de Justiție nu a considerat vreodată că taxa de poluare este nelegală fiind încălcate tratatele comunitare și deci nu ar trebui plătită ci doar s-a analizat modul de calcul și criteriile la care se raportează nivelul taxării afirmând în repetate rânduri că statele membre pot impune taxe de înmatriculare asupra autovehiculelor second-hand importate cu condiția ca respectivele taxe să respecte dispozițiile art.90 din Tratatul CE.

În ceea ce privește acordarea cheltuielilor de judecată și a dobânzii legale aferente se arată că intimata nu este titulara vreunei obligații în raport cu contribuabilul și ca atare nu poate fi obligat la plata unei dobânzi legale.

În sensul respingerii recursului ca neîntemeiat și a menținerii sentinței civile pronunțate de prima instanță a fost și poziția intimitei Administrația Finanțelor Publice Xxx care a apreciat că adoptarea O.U.G. nr.50/2008 a avut ca motivație și necesitatea respectării legislației europene iar sesizările Comisiei Europene s-au referit exclusiv la cuantumul acesteia astfel încât taxa achitată de reclamant este temeinică și legală neputând fi restituită nici la cerere și nici în alt mod pentru că aceasta ar însemna îngrădirea politicii fiscale a statelor comunitare.

Intimata mai face referire la practica constantă a C.J.C.E. prin care s-a reținut că pentru aplicarea art.90 CE. și în special în vederea comparării regimului de impozitare a autovehiculelor de ocazie importate cu cel al autovehiculelor de ocazie cumpărate pe teritoriul național, care constituie produse similare sau concurente, este necesar să se ia în considerare nu numai valoarea impozitului intern care se aplică direct sau indirect produselor naționale și produselor importate ci și baza de impozitare și modalitățile de percepere a impozitului în cauză astfel încât reclamantul ar fi trebuit să producă probe din care să rezulte indubitabil că taxele pe care le aplică statul român sunt superioare celor din statul din care reclamantul și-a achiziționat autoturismul.

La termenul de judecată din 25.05.2010 instanța a invocat din oficiu excepția anulării recursului ca netimbrat iar în analiza acestei excepții ținând cont de dispozițiile art. 137 alin.1 Cod procedură civilă ce obligă instanța a se pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură sau de fond ce fac inutilă cercetarea în fond a cauzei se retine următoarele:

Reclamantul a timbrat acțiunea introductivă cu taxă judiciară de timbru de 39 lei și timbru judiciar de 0,3 lei în conformitate cu prevederile art.3 lit. m) din Legea nr. 147/1996 privind taxele judiciare de timbru, republicată astfel încât cu ocazia soluționării recursului declarat de acesta instanța a dispus achitarea taxei de timbru în sumă de 19,5 lei și a timbrului judiciar de 0,3 lei conform [art.11](#) alin.1 din Legea nr. 146/1997 care stabilesc că cererile pentru exercitarea recursului împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 50 % din taxa datorată pentru cererea sau acțiunea de primă instanță.

În condițiile în care reclamantul nu s-a conformat dispoziției instanței până la termenul de judecată din 25.05.2010 acesta fiind citat cu mențiunea achitării taxei de timbru la domiciliu indicat în cuprinsul recursului, procedura de citare pentru termenul de judecată din 25.05.2010 fiind legal îndeplinită și cu respectarea prevederilor art.88 și 89

Cod procedură civilă instanța reține incidente dispozițiile art.20 alin.3 din Legea nr. 146/1997 potrivit cărora neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.

Totodată instanța urmează a lua în considerare și prevederile art.20 alin.1 și 2 din Legea nr. 146/1997, republicată potrivit cărora taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat iar în caz de neachitare la momentul înregistrării cererii sau acțiunii instanța este obligată să pună în vedere petentului achitarea sumei datorate până la primul termen de judecată, obligație îndeplinită în speță așa cum rezultă din cuprinsul procedurilor de citare aflate la filele 32 și 39 dosar recurs.

Reținând astfel că recurentul reclamant nu s-a conformat dispoziției instanței privind achitarea taxei judiciare de timbru până la data de 25.05.2010 devenind astfel incidente prevederile art.20 alin.3 din Legea nr.146/1997, Curtea în baza art.312 alin.1 teza a -III-a Cod procedură civilă va anula ca netimbrat recursul declarat de reclamant.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Anulează ca netimbrat recursul declarat de recurentul Xxxx împotriva sentinței civile nr. xxxx/2009 pronunțată de Tribunalul Xxxx în dosarul nr.xxxx/2009 în contradictoriu cu intimații Administrația Finanțelor Publice Xxxx, Direcția Generală a Finanțelor Publice Xxxx și Administrația Fondului pentru Mediu.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din xxxx.2010

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,